

[M. Sig Steffensen.]

videre med liberaliseringen. Der er selvfølgelig nogle, som ikke ønsker at gå ind i den frie konkurrence, men opretholdelsen af restriktioner betyder i virkeligheden, at erhvervslivet opdeles i organisationer, som på forskellig måde øver indflydelse på lovgivningen for at værne visse særinteresser og undgå den frie konkurrence. Dermed undermineres i virkeligheden det, som vi under grundlovsforhandlingerne har prist så højt, nemlig friheden og demokratiet.

Det ærede medlem hr. Marinus Larsen omtalte arbejdsløsheden. Nu tror jeg i og for sig ikke, at arbejdsløsheden har nogen forbindelse med liberaliseringen — tværtimod. Jeg tror ikke, at det er liberaliseringen, som har fremkaldt arbejdsløsheden, men der er sket det, at vi i den senere tid har fået en stigning i skattebyrden, og årsagen til arbejdsløsheden er efter min mening den, at produktionsomkostningerne stiger og købeevnen indskrænkes ved de store skattebyrder. Derved opstår der den konflikt, at forbrug og produktionsomkostninger ikke kan mødes og svare til hinanden, og derfor gælder det om på alle områder at sætte udgifterne ned, så vi bliver konkurrencedygtige overfor udlandet, og erhvervene kan konkurrere på lige fod. Det vil give gode betingelser for erhvervslivet og hindre de modsætningsforhold, som ellers kan opstå.

Ud fra disse synspunkter kan jeg ikke give tilslutning til lovforslaget og ønsker ved tredje behandling at stemme imod dets vedtagelse.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslagets fremme, og vil gerne i anledning af de bemærkninger, det ærede medlem hr. M. Sig Steffensen fremsatte, påpege, at hvis man i øjeblikket kan sige, at de betænkeligheder, der har været ved liberaliseringen, er gjort til skamme, kan det jo have den ganske naturlige baggrund, at man i hvert enkelt tilfælde, hvor der har været mulighed for at gennemføre en liberalisering, forud har haft de økonomiske forudsætninger i orden.

Det må efter min mening i det hele taget være det, der er afgørende for tempoet i liberaliseringen, at vi ikke risikerer noget tilbageslag. Det værste af alt, der kunne

ske, var i virkeligheden, hvis vi liberaliserede på en sådan måde, at vi fik uorden i vor betalingsbalance og fik et tilbageslag på grund af, at vor valutareserve endnu er ganske minimal i sammenligning med hele vor store udenrigsomsætning, og jeg tør måske også sige til det ærede medlem, at naturligvis vil det først og fremmest gå ud over de erhverv, hvis interesse han også søger at væretage, nemlig de frie erhverv, som i så fald naturligvis, fordi valutareserven er så lille, måtte se, at den frihed, der var vundet, gik tabt på væsentlige områder.

Marinus Larsen: Det ærede medlem hr. Villemoes gjorde opmærksom på, at vi under en socialdemokratisk regering havde haft langt større arbejdsløshed. Jeg formoder, at det ærede medlem tænker på perioden i begyndelsen af 1930'erne, og det er rigtigt, at dengang havde en stor arbejdsløshed. Det var tilfældet hele verden over. Den økonomiske krise, som dengang væltede ind over hele verden, fremkaldte en stor arbejdsløshed i alle lande, måske med undtagelse af Tyskland, som var inde i en stor oprustning og som følge deraf ikke havde arbejdsløshed. Men det ærede medlem husker sikkert også, at den daværende socialdemokratiske regering satte ind for bekæmpelse af arbejdsløsheden, og at vi i 1939 var nået så vidt, at vi havde elimineret arbejdsløsheden. Det var den socialdemokratiske regerings indsats.

Det ærede medlem hr. Foss savnede nogle tal for arbejdsløsheden og mente, at når jeg ikke havde nævnt disse tal, var der ingen grund til at argumentere imod mig. Jeg skal gerne tjene det ærede medlem med at opgive, at i 1952 nåede det gennemsnitlige antal af arbejdsledige op på 81 000, det var 16 000 mere end i 1951, 26 000 mere end i 1950 og 22 000 mere end i 1949. Det viser den opadstigende kurve i arbejdsløshedstallet.

Foss: Det er ikke meningen, at jeg vil indlede en valgkampagne ved denne lejlighed — det kommer vi jo nok til senere —, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at det ærede medlem hr. Marinus Larsen, når han blot nævner, at der var så og så stor arbejdsløshed, hverken tager hensyn til, at der er sket en befolkningstilvækst, eller til, at beskæftigelsen i byerne, i industrien,